

POSTANOWIENIE

Dnia 25 czerwca 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Antoni Bojańczyk

w sprawie **P. B.**

skazanego z art. 296 § 3 k.k. i in.,

w przedmiocie wniosku obrońcy skazanego o wyłączenie sędziego Sądu Najwyższego Pawła Kołodziejskiego od rozpoznania wniosku o wyłączenie sędziego Sądu Najwyższego Marka Motuka od udziału w sprawie o sygn. akt I KK 48/23,

po rozważeniu w Izbie Karnej

na posiedzeniu bez udziału stron w dniu 25 czerwca 2024 r.

kwestii podjęcia zawieszonego postępowania i rozpoznania wniosku o wyłączenie, na podstawie art. 22 § 1 k.p.k. *a contrario* i art. 41 § 1 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

1. **podjąć zawieszone postępowanie;**
2. **wniosek obrońcy skazanego o wyłączenie sędziego Sądu Najwyższego Pawła Kołodziejskiego od rozpoznania wniosku o wyłączenie sędziego Sądu Najwyższego Marka Motuka od udziału w sprawie o sygn. akt I KK 48/23 pozostawić bez rozpoznania.**

UZASADNIENIE

We wniosku z dnia 20 maja 2023 r. obrońca skazanego P. B., adw. M. B., zażądała wyłączenia sędziego Sądu Najwyższego Pawła Kołodziejskiego od rozpoznania wniosku o wyłączenie sędziego Sądu Najwyższego Marka Motuka od udziału w sprawie o sygn. akt I KK 48/23 na podstawie art. 41 § 1 k.p.k. w zw. z art. 42 § 1 k.p.k. z uwagi na uzasadnione

wątpliwości co do jego instytucjonalnej bezstronności, jak i niezawisłości albowiem wobec SSN Pawła Kołodziejskiego zachodzą tożsame okoliczności dotyczące wyłączenia sędziego, tj. powołanie tego Sędziego przez Prezydenta RP na wniosek Krajowej Rady Sądownictwa, ukształtowanej w trybie określonym przepisami ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2018 r., poz. 3) oraz podległość służbową SSN Pawła Kołodziejskiego Ministrowi Sprawiedliwości – Prokuratorowi Generalnemu przez cały okres pracy zawodowej przed objęciem funkcji sędziego Sądu Najwyższego (*pkt 1*) oraz rozpoznania niniejszego wniosku przez Sąd, który nie ma w swoim składzie osoby powołanej do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego przez Prezydenta RP na wniosek Krajowej Rady Sądownictwa, ukształtowanej w trybie określonym przepisami ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2018 r., poz. 3), zgodnie z zasadą *nemo iudex in causa sua* (*pkt 2*) (*k. 368-371 sprawy I KK 48/23*).

Sprawę zarejestrowano jako wniosek o wyłączenie sędziego w tzw. kontrolce rozstrzygnięć incydentalnych pod sygn. KRI 244 i przydzielono sędziemu referentowi do składu jednoosobowego (*k. 372 i 375 akt sprawy I KK 48/23*). Postanowieniem Sądu Najwyższego z dnia 25 października 2024 r. postępowanie zostało zawieszone z uwagi na to, że postanowieniem z dnia 11 maja 2023 r., sygn. akt II CNPP 8/22, Sąd Najwyższy przedstawił Trybunałowi Konstytucyjnemu pytanie prawne dotyczące zgodności z Konstytucją RP przepisu art. 87 § 1 zd. drugie ustawy o Sądzie Najwyższym (z wnioskiem o zbadanie zgodności przepisu art. 87 § 1 zd. drugie ww. ustawy z Konstytucją RP zwróciła się również Krajowa Rada Sądownictwa uchwałą nr [...] z dnia 29 sierpnia 2023 r.). Sprawa zainicjowana wnioskiem Krajowej Rady Sądownictwa została zarejestrowana w Trybunale Konstytucyjnym pod sygnaturą K 14/23.

Postępowanie zawieszono uznając, że z punktu widzenia rozstrzygnięcia wniosku o wyłączenie zasadnicze znaczenie będzie miało wyrażone przez Trybunał Konstytucyjny stanowisko odnośnie związania Sądu Najwyższego uchwałą interpretacyjną składu 7 sędziów najwyższego organu władzy sądowniczej zawierającą określoną wykładnię przepisów art. 40 k.p.k. i art. 41 § 1 k.p.k., której postanowiono nadać moc zasady prawnej (uchwała składu 7 sędziów Sądu Najwyższego z dnia 13 czerwca 2023 r., sygn. I KZP 22/22).

Wskazana w postanowieniu Sądu Najwyższego 25 października 2023 r., sygn. I KK 483, przyczyna zawieszenia postępowania formalnie wprawdzie nie ustała, bowiem nie zapadło orzeczenie sądu konstytucyjnego we wskazanej sprawie, to jednak należy uznać, że niezbędne stało się obecnie podjęcie zawieszonego postępowania. Należy bowiem

przyjąć, że instytucja zawieszenia postępowania dotyczyć może jedynie takiego postępowania, które jest prawnie dopuszczalne. Pozbawione uzasadnienia jest bowiem sięganie po instytucję prawa procesowego określoną w przepisie art. 22 § 1 k.p.k. w sytuacji, gdy postępowanie jest niedopuszczalne, zaś dokonanie zaś oceny dopuszczalności tego postępowania nie jest funkcjonalnie związane z ustaloną uprzednio przyczyną zawieszenia postępowania (ocena ta ma charakter autonomiczny).

W niniejszym układzie procesowym dalsze wyczekiwanie na wydanie rozstrzygnięcia przez Trybunał Konstytucyjny byłoby nie tylko bezprzedmiotowe, ale wręcz jawi się jako całkowicie nieracjonalne. Wobec przydzielenia sprawy sygn. I KK 48/23 do referatu innego sędziego (por. zarządzenia na *k. 441-443 akt*), zdezaktualizowała się obecnie potrzeba rozpoznania wniosku o wyłączenie sędziego Sądu Najwyższego Pawła Kołodziejewskiego od rozpoznania wniosku o wyłączenie sędziego Sądu Najwyższego Marka Motuka. Sędzia Marek Motuk nie jest już bowiem sędzią przydzielonym do rozpoznania sprawy I KK 48/23, a zatem rozpoznanie wniosku o wyłączenie tego sędziego jest w sposób oczywisty bezprzedmiotowe, skoro wniosek o wyłączenie dotyczyć może tylko sędziego przydzielonego do rozpoznania sprawy. Tym samym jako bezprzedmiotowy jawi się również wniosek o wyłączenie sędziego przydzielonego do rozpoznania wniosku wyłączenie sędziego Sądu Najwyższego Marka Motuka.

Z uwagi na powyższe Sąd Najwyższy orzekł jak w części dyspozytywnej postanowienia, tj. po podjęciu zawieszonego postępowania pozostawił wniosek o wyłączenie sędziego Sądu Najwyższego Pawła Kołodziejewskiego od rozpoznania wniosku o wyłączenie sędziego Sądu Najwyższego Marka Motuka bez rozpoznania.

[PGW]

[ms]